

ת"ד 3750/11/22 - מדינת ישראל נגד טהר מרטין

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 3750-11-22 מדינת ישראל נ' מרטין
תיק חיצוני: 309166/2022

לפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	טהר מרטין

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בחוסר זהירות בניגוד לתקנה 21(ג) לתקנות התעבורה + תקנה 38(3) לפקודת התעבורה, והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
 2. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 30.6.22 בשעה 11:54 או במועד הסמוך לכך נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג טויוטה מ.ר. 46692101 ברעננה ברחוב בית החרושת מכיוון צפון לדרום, והתקרבה לבית מס' 3. אותה שעה חצתה את הכביש הולכת רגל ברגמן נגה ילידת 1954, בהליכה רגילה, מימין לשמאל כיון נסיעת הנאשמת. הנאשמת נהגה בחוסר זהירות, ולא הבחינה מבעוד מועד בהולכת רגל לא אפשרה לה להשלים חצייתה בבטחה, התקרבה אליה יתר על המידה ופגעה בה עם רכבה. כתוצאה מהפגיעה נחבלה הולכת רגל חבלות של ממש בדמות שבר בכתף שנותח.
 3. הנאשמת, באמצעות בא כוחה, הודתה בנהיגה במקום ובזמן, אך כפרה באחריות לתאונה כפרה בסעיף 2 לעובדות כתב האישום וטענה כי לא היתה הליכה רגילה. וכפרה בסעיף 3 לעובדות כתב האישום וכפרה בחוסר זהירות שלא הבחינה במועד בהולכת רגל, שלא אפשרה לה חציה בבטחה והתקרבה אליה יתר על המידה ופגע.
 4. המאשימה הגישה בהסכמה את המסמכים הבאים וללא כל הסתייגות מטעם ההגנה וללא חקירת העדים היות והתאונה מצולמת ומבלי להסכים לנכונות תוכן המסמכים:
- הודעת נפגעת - ממנה עולה כי חצתה את הכביש שלא במעבר החציה על מנת ללכת לסופר הקרוב למקום עבודתה. הנפגעת מסרה כי המתינה ששיירה של רכבים תעבור והחלה לחצות את הכביש וכאשר כמעט הגיעה

לאי תנועה רכבה של הנאשמת פגע בה. (1/ת)

דו"ח צפייה תמונות מוקפאות מסרטוני מצלמת אבטחה - 2/ת

שחזור תאונה - כעולה מדו"ח שחזור המסקנה הנה "גם במהירות של 50 קמ"ש התאונה נמנעת והנהג היה עוצר במרחק של 31.92 מטרים לפני נקודת האימפקט" ובהמשך קבע בוחן התנועה כי "עפ"י משוואה ריבועית ניתן לקבוע כי התאונה נמנעת ממהירות 81.01 קמ"ש ומטה" (3/ת)

תעודת רפואית של הנפגעת - 4/ת

ביקור בזירה ושדה ראיה - ממנו עולה כי "שדה הראיה פתוח למרחק של 75 מטרים מדוד אל מקום התאונה. במקום לא קיימת בעיית שדה ראיה ואין כל ליקוי תשתיתי העלול לגרום לתאונה" (5/ת)

הודעת עד תביעה מס 2 - עד הראיה הבחין בהולכת רגל חוצה את הכביש והוריד את הרגל מהגז, הרכב הנאשמת שהיה מלפניו סטה שמאלה עלה עם גלגלי הרכב על אבני השפה של אי תנועה ופגע בהולכת רגל. עד התביעה מס' 2 העיד כי דרך החלון האחורי של הנאשמת היה נראה שהיא מתעסקת במשהו והיא כל הזמן הרימה והורידה את הראש שלה כאילו היא מתעסקת בטלפון ועל כן לעבר לנתיב הימני ונסע במקביל אליה (6/ת).

הודעת הנאשמת תחת אזהרה - הנאשמת מסרה כי לא ראתה כלל את הולכת הרגל ושכנראה היא חצתה משמאל לימין וזו הסיבה שלא הבחינה בה. לשאלה הכיצד יתכן שלפי הממצאים הולכת הרגל חצתה מימין לשמאל והיא לא הבחינה בה? השיבה הנאשמת "אני לא זוכרת. ראיתי אותה בצד השמאלי של החלק הקדמי של הרכב. לא ראיתי אותה מימין". (7/ת)

דו"ח פעולה של השוטר- מדו"ח הפעולה עולה כי מעבר לעד הראיה ע"ת 2 שנסע במקביל לנאשמת וראה את התאונה היה עד ראיה נוסף עמאר זויטי שמסר שהולכת רגל חצתה את הכביש ממערב למזרח בריצה ונהגת הרכב לא ראתה אותה כי היה רכב לבן שנסע במקביל אליה (8/ת).

דיסק סרטון תעודת התאונה - 9/ת.

5. הנאשמת בחרה שלא להעיד אלא בחרה להציג את הסרטון המתעד את התאונה (9/ת) מהסרטון ניתן להבחין כי לאחר ששיירת רכבים עוברת החלה הולכת רגל לחצות את הכביש שלא במעבר חציה ואז לאחר שהולכת הרגל מוסתרת מאחורי רכב משא לבן רואים כי התנועה בנתיב הנסיעה הנגדי נעצרת ואחד הנהגים רץ לכיון אי התנועה.

6. המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשמת על סמך הראיות והסרטון שהוצגו לביהמ"ש.

מאידך ב"כ הנאשמת ביקש לזכותה ולו מהטעמים הבאים: הולכת רגל חצתה את הכביש שלא במעבר חציה ובין טורי מכוניות; דו"ח הבוחן מבסס את מסקנותיו על מצב שבו הכביש סטירלי וללא רכבים מה שלא היה כך בפועל; עדותו של עד התביעה 2 לא מתיישבת עם הממצאים בשטח שכן הנאשמת לא עלתה על שטח ההפרדה והולכת רגל לא השלימה

עמוד 2

דין והכרעה

7. בענייננו, אין מחלוקת כי הנאשמת נהגה ברכב פרטי טויוטה, במועד ובמקום המצוינים בכתב האישום; ואותה שעה הולכת רגל חצתה את הכביש שלא במעבר חציה. אין גם מחלוקת בדבר ההתנגשות בין הרכב הפרטי של הנאשמת לבין הולכת הרגל, וגרימת החבלות של ממש להולכת רגל כמתואר בכתב האישום.

אלא שלטענת ב"כ הנאשמת, הנאשמת אינה אחראית לקרות התאונה שכן הולכת הרגל חצתה את הכביש בריצה בין המכוניות, שלא במעבר החציה, הנאשמת לא יכולה היתה להבחין בה ולמרות שעשתה כל שלאל ידה, לא היה ביכולתה, בנסיבות שנוצרו, למנוע את התאונה.

8. לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים והראיות שהוגשו מטעמם ולנוכח התרשמותי הישירה מהסרטון המתעד את התאונה, השתכנעתי מעל לכל ספק סביר כי התאונה התרחשה כפי שמתואר בכתב האישום, וכי הנאשמת עברה את העבירות המיוחסות לה בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

שדה הראיה

9. מדו"ח "ביקור זירה ושדה ראיה" (ת/5) עולה כי "מדובר בכביש דו סיטרי עם שטח הפרדה בנוי בכיוון נסיעת רכב הטויוטה ישנו נתיב נסיעה ללא סימוני נתיבים ברוב של 8.6 מטרים ולאחר 20 מטרים הכביש נפתח לשלושה נתיבי נסיעה עם סימוני נתיבים.

במקום התאונה הבחנתי כי נוסעים שני רכבים אחד לצד השני ללא כל הפרעה או בעיה.

שדה הראיה בכיוון נסיעת רכב הטויוטה פתוח למרחק של מעל 75 מטרים מדוד אל מקום התאונה ומעבר לכיוון הצומת עם רח' ויצמן. המרחק ממקום התאונה אל עבר הצומת הינו 75 מטרים. הולכת הרגל חצתה מימין לשמאל תנועת הרכב מהמדרכה אל שטח הפרדה.

במקום לא קיימת בעיית שדה ראיה ואין כל ליקוי תשתיתי העלול לגרום לתאונה.

המרחקים נמדדו באמצעות גלגלת למדידת מרחקים. (הדגשות במקור שלי - מ.כ.).

מחקירת עד הראיה יניב יבסוביץ' (ת/6) במשטרה עולה כי לאחר שנסע מאחורי הנאשמת עבר לנתיב הימני ונסע במקביל לנאשמת וכי לא היו רכבים נוספים לפני רכבה של הנאשמת ולא היה משהו שהפריע לה לראות את הולכת הרגל. בנוסף העד העיד כי ראה את הולכת הרגל ואף האט את מהירות נסיעתו (עמ' 2 שורות 40-45).

מסרטון מצלמות האבטחה מזירת התאונה **ת/9** ניתן להבחין בשיירת רכבים שעוברת ואז טנדר לבן חוצה מנתיב ימני לשמאלי ואז הולכת רגל מתחילה לחצות את הכביש שלא במעבר חציה ולא בין המכוניות. מרגע שרואים את הולכת הרגל ועד שהיא מוסתרת ע"י הטנדר הלבן רואים שהיא לא חוצה בין מכוניות ואף לא חוצה בריצה. בסרטון לא ניתן לראות את התאונה עצמה כי היא מוסתרת ע"י רכב הטנדר הלבן.

גם מעדותה של הולכת רגל ניתן למצוא חיזוק למה שרואים בסרטון (**ת/1**)

לטענת ב"כ הנאשם ניסוי שדה הראיה שבוצע ע"י הבוחן בוצע במצב סטירילי ואופטימלי ללא רכבים נוספים בכביש בעוד שבשעת התאונה הכביש היה סואן ברכבים.

גם אם ניסוי שדה הראיה בוצע בתנאים אופטימליים הרי שמעדותו של עד הראיה ניתן להסיק כי דבר לא הפריע לשדה הראיה של הנאשמת להולכת הרגל. יתרה מכך הנאשמת עצמה ציינה בחקירתה תחת אזהרה כי מלפניה לא נסעו רכבים (שורה 8 **ת/7**).

כאמור, המסמכים הוגשו בהסכמת הצדדים ללא חקירת העדים ב"כ הנאשמת לא ביקש לחקור את עורכיהם, ומשכך, דינם כדין עדות שמסר נותן האמרה, והדבר מסור לבית המשפט האם להסתמך על האמור בהם גם לאמיתות תוכנם, תוך שקילת יתר הראיות (ראו לעניין זה, קדמי, על הראיות, חלקראשון עמוד 428).

לאחר שעיינתי בכלל המסמכים שהוגשו בפני נוכח השתלבות דברי עד הראיה עם הנצפה בסרטון ובקביעת בוחן התנועה לעניין שדה הראיה מצאתי להעניק משקל של ממש לקביעות בוחן התנועה בת/5.

אופן נהיגתה של הנאשמת

10. עד תביעה מס' 2 העיד על אופן נהיגתה של הנאשמת עת נסע מאחוריה והבחין בה מהחלון האחורי של רכבה ונראה לדבריו כי היא מתעסקת במשהו וכל הזמן הרימה והורידה את הראש כאילו מתעסקת בטלפון ולכן החליט לעבור לנתיב ימני ולנסוע במקביל אליה (**ת/6**)

"ראיתי מלפני מרחק של 20 מטר בערך אישה אשר חצתה את הכביש לא במעבר חציה מימין לשמאל מהמדרכה לאי תנועה. הולכת הרגל כבר הגיעה לאי תנועה כשאני רואה אותה בזוית וראיתי כבר את הרכב שהיה מלפני סוטה שמאלה ועולה עם הגלגלים השמאליים על אבני השפה של אי התנועה שנמצאים בשיפוע ואז היא נכנסת בהולכת רגל כשהיא כבר על האי תנועה" (ת/6 עמ' 1 שורות 1)

הנאשמת מסרה בחקירתה במשטרה תחת אזהרה (**ת/7**) כי נסעה במהירות של 30 קמ"ש והיתה בהאטה לפני רמזור, לא הבחינה כלל בהולכת הרגל אלא רק כאשר הולכת הרגל שכבה על הכביש. תחילה טענה כי הולכת הרגל "חצתה הכביש משאל לימין" וזו הסיבה שלא הבחינה בה אך כשעומתה עם העובדה כי הולכת הרגל חצתה מימין לשמאל הסיבה "אני לא זוכרת. ראיתי אותה בצד השמאלי של החלק הקדמי של הרכב. לא

ראיתי אותה מימין" (ת/7 עמ' 4 שורות 11-12).

11. לטענת הסנגור אין ליתן משקל לעדותו של עד הראיה יניב יבסוביץ' שכן היא סותרת את עדות הולכת הרגל שמסרה בחקירתה במשטרה (ת/1) כי טרם הספיקה להגיע לאי תנועה והיתה במרחק צעד עת הנאשמת פגעה בה עם רכבה.

אומנם עד הראיה יניב יבסוביץ' טען כי הולכת הרגל חצתה את הכביש במלואו אך מעדות של הולכת הרגל עולה כי הולכת הרגל היתה צעד אחד מהגעה לאי תנועה עוד ניתן להבחין מתמונות שתיעדו את זירת האירוע (ת/2) כי הגלגל השמאלי האחורי של רכבה של הנאשמת עלה על שפת אי התנועה והגלגל השמאלי הקדמי ממש צמוד אליו וכי הולכת הרגל שוכבת ממש צמוד לאי תנועה על הכביש. כך שעדותו של עד הראיה מתארת את המצב הקיים בזירת האירוע.

12. לאור כל האמור יש בעובדה שהנאשמת לא הבחינה בהולכת הרגל כדי ללמד שהנאשמת לא היתה ערנית דיו למתרחש מולה והמשיכה בנסיעה שוטפת חרף כניסתה של הולכת הרגל לכביש ובצמידות לשפת אי תנועה.

13. על פי השחזור שבוצע "מרחק עצירה במהירות מותרת" (ת/3) עולה כי "גם במהירות של 50 קמ"ש התאונה נמנעת והנהג היה עוצר במרחק של 31.92 מטרים לפני נקודת האימפקט". במקרה דנא, הנאשמת מסרה בחקירתה ת/7 כי נסעה במהירות של 30 קמ"ש אזי לפי "שחזור בתנועה חופשית תגובה אחרי פגיעה" (ת/3) "אם הנהג היה מגיב בזמן לתחילת חציית הולך הרגל היה נעצר במרחק של 46.75 מטרים לפני מקום האימפקט".

14. מן המקובץ עולה כי מדובר בתאונה נמנעת גם אם הנאשמת נהגה במהירות של 50 קמ"ש וגם אם נהגה במהירות של 30 קמ"ש כפי שטענה.

15. סיכומו של דבר, אני קובעת כי הנאשמת נהגה בחוסר זהירות בנהיגתה בכך שלא היתה ערנית למתרחש מולה, לא התאימה את מהירותה לנסיבות ופגעה בהולכת הרגל סמוך לאי תנועה למרות שיכלה היתה למנוע את התאונה אילו הבחינה בה מבעוד מועד.

אני סבורה, כי מכלול העדויות שהוצגו- לרבות עדות הנאשמת בחקירתה במשטרה, עדות עד הראיה יניב יבסוביץ' התואמת את הממצאים האובייקטיביים בזירה כפי שתועדו בתמונות מזירת האירוע ת/2 ובסרטון מזירת האירוע ת/9, ואת הממצאים של בוחן התנועה בת/3 ובת-5, תומכות בתהליך התרחשות התאונה כמתואר בכתב האישום, ומקימות תשתית ראייתית מוצקה ומספיקה להוכחת אשמתה של הנאשמת מעבר לספק סביר.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ח אדר ב' תשפ"ד, 28 מרץ 2024, בהעדר
הצדדים.